

באר יצחק

לרפ"ש
הגאון ר' אבנר בן טוביה שליט"א

א. "פי יהיה לאיש בן סורר ומורה" תמהו המפרשים: כאן אמרו "בן סורר ומורה נידון על שם סופו ימות זכאי ועל ימות חייב", ומדוע גבי ישמעאל נאמר "וישמע ה' אל קול הנער באשר הוא שם", ואמרו חז"ל שדנו הקב"ה "באשר הוא שם", ולא שת למה שעתיד להרע לישראל ולהמית מהם עם רב. אלא, תירץ הגאון רבי איזיק שר, ראש ישיבת סלבודקה, במשפטי ה' הישרים מצינו שני מידות של משפט, משפט במידת הדין ומשפט במידת הרחמים. ישמעאל נידון במידת הדין, וזו מחייבת לדונו "באשר הוא שם", כדי שאפילו בעולם הנצחי יהיה חייב, ואילו מידת הרחמים מחייבת שאת הבן סורר ומורה ידונו כעת על שם סופו. לפיכך אמרה תורה שימות זכאי עכשיו לפחות יזכה לחיי נצח, ועל ימות חייב לאחר זמן ואז ישללו ממנו חיי נצח בעולם הבא.

בשם רבי איזיק שר

ב. "ופערתה הרע מקרבך ופל ישראל ישמעון ויראו" בכל עת שאדם שובר את יצרו הרע, הרי מקיים בזה מצות עשה "ובערת הרע מקרבך", שנכפלה בתורה ששה פעמים. וכיצד היא שבירת היצר, להתבונן תמיד ולשקול בדעתו על כל מה שחפץ לעשות, אם הוא מצד יצר הטוב או מצד יצר הרע, ואם מצד יצר הרע הוא בא, ירגיז עימו ויעשה כנגד עצתו, ונמצא מקיים "ובערת הרע מקרבך"

רבי אברהם רגולר

הידר: יש לי מאות רגלים אבל אני יכול רק להשען, אתה גורם לי להרגיש מלוכלך ואז אתה מרגיש נקי, מי אני? (תשובה תבוא שבווע הבא בעז"ה)

תשובה פרשת שופטים: אני עושה רעש בעת החלפת המעטפה הראשונה שלי ואני נהיה גדול יותר אבל שוקל פחות, מי אני – פופקורן

בדיחה: שאלו פעם חתן צעיר מדוע אינו מתגייס לצבא שכן זה עתה פרצה מלחמה וצריך עזרה דחופה בשדה הקרב. ענה החתן: "תאמינו לי שיש לי מספיק מלחמות בבית..."

שכנה מתקשרת לחברתה ושואלת "נו מה שלומך? איך בבית? איך הילדים?". עונה לה השניה "המצב ממש נפלא! הילדים הגדולים עוזרים לי כל כך והקטנים משחקים כל כך יפה". "טוב" אומרת השכנה, "אני אתקשר מאוחר יותר, אני מבינה שיש לך אורחים..."

שאלה: מה ההבדל בין תלמיד לזבוב? תשובה: זבוב עף ומפריע, תלמיד מפריע ועף...

רפואה שלימה

סגולה רפואה לכל מחלה בלי יוצאת מן הכלל: לחולה מסוכן לעשות עבורו פדיון נפש וכן שינוי השם, על דעת ועצת חכם וצדיק וכן יאמרו מנין איש תהילים לרפואתו, וישתדל שתלמידי תלמוד תורה יאמרו וילמדו עבורו תהילים. סדר הפדיון נפש נמצא בספר רפאל המלאך עמוד 74-75.

מי ש'ש'ונו נפוח: ימרחו עליו חלב חמוץ, או מיץ אתרוג, או מיץ רימונים חמוצים, וימרח היטב עד שלא ישאר ריר בלשון, ואם לא עזר ימרחו הלשון בחומץ מעורב במלח.

(ספר רפואה שלימה – מאת הרב יצחק פחה זצ"ל)

לרפישת הספר יש לפנות למספר 0527655652/3

עורך: יאיר אריאל

בברכת שבת שלום

איך קוראים לך? ומה זה אומר עליך?

מ"ו

מצביעה בעיקר על הצלחה חומרית מה שמסביר את תכונת השאפתנות וההישגיות הבולטות אצל אנשים אלו. הם אנשים בעלי כושר ארגון גבוה במיוחד ויכולת ההתמודדות שלהם עם קשיים ומשברים גבוהה והדבר הבולט בה הוא שהם אינם זקוקים לסיוע חיצוני אלא יודעים להתמודד ולמצוא פתרון בעצמם. אין שום מכשול שיכול לעמוד בדרך אל המטרה שלהם, הם נאמנים לסביבתם ולעצמם. בשל היותם אנשים בעלי חוסן נפשי גבוה הם לעיתים מתקשים להפגין רגשות אהבה וחיבה מחשש להימצא במקום פגיע יותר.

מ"ט

הדבר החשוב ביותר להם הוא החופש, אין דבר שהם זקוקים לו יותר מחופש. הם מסתמנים כ"נפש חופשיה", אוהבים שינויים מתמידים, יעדיפו תמיד לטייל ולנדוד כמה שיותר על פני ביקור בנקודה אחת. הם נוטים להתלהב מהר ובאותה מידה גם להתקרר, הם חובבי הרפתקאות בנפשם ואינם מוצאים את מקומם במסגרות. הם נבונים מאוד אבל נדרש המון על מנת להשיג ולשמור על תשומת ליבם למשך זמן.

מדור פטנטים למטבח

צ'יפס דל שומן: הוסיפו לשמן כף חומץ, הצ'יפס יספוג פחות שמן.

סיפור

שעת שחר מוקדמת של יום ששי, בשכונת 'בית ישראל' בירושלים. זהו היום המרכזי בו פועלת מאפיית 'בריזל' שבשכונה במלוא הקיטור - תרתי משמע, כדי לספק את דרישת לקוחותיה מכל רחבי העיר. ביום ששי נשלחת תוצרתה לחנויות וסוחרים בכל רחבי ירושלים, ארגונים מלאי חלות בוקות וטעימות, מאפים ריחניים, רוגלאך מלאי קקאו ובורקסים עטורי שומשום. זהו יום העבודה המרכזי של המאפיה ששמה הטוב יצא למרחוק, כמו הניחוחות שעלו ממנה ...

פתח מאפיה קטנה וחשאית, בה אפה חלות ומאפים כמיטב האומנות אותה למד במאפיית 'בריזל' המקורית, על מנת להתחרות במאפיה שסיפקה לו פרנסה ולימדה אותו את רזי הקונדיטוריה.

אם לא די בכך, אותו עובד גם גנב את רשימת הלקוחות הקבועים של 'בריזל', וסיפק את הסחורה מהמאפיה שלו - במקום הסחורה של 'בריזל' המקורית. הוא השתמש גם בידע שצבר, גם בלקוחות שהכירו את 'בריזל' וגם בקשרים שיצר עם לקוחותיה הוותיקים של המאפיה - כדי להתחרות בה, ללא כל התראה ובלי כל הודעה מוקדמת.

באותו יום ששי, נותרה הסחורה במאפיית 'בריזל' עלובה ומיותמת. בני משפחת בריזל באו עם שחר למאפיה ועיניהם חשכו: עגלות עגלות של חלות ומאפים עמדו והתייבשו, בעוד חנויות ירושלים מלאות בכל טוב המאפים שסיפק להם העובד הבוגד. לא פחות ולא יותר!

הפגיעה היתה בלתי נסלחת. הנזק הכספי עצום. באותו יום, לקראת כניסת השבת, הושלכו או חולקו קילוגרמים רבים של מאפים וחלות, שנותרו ככלי אין בו חפץ. אותו עובד מילא את כיסו במזומנים מרשרשים מידי החנויות להן ספק את סחורתו, והותיר את משפחת בריזל תחת נזק כספי עצום ופגיעה חמורה בשמם הטוב.

באותו יום, שהה בחו"ל בעל המאפיה ואבי המשפחה - הגה"צ רבי זלמן בריזל זצ"ל, ולמרות שחמת בני המשפחה בערה בהם, והם ביקשו לנקוט בהליכים כמו דין תורה או פרסום השערוריה או אפילו צעדים חמורים מאלו - המתינו לתגובתו של רבי זלמן ולא עשו דבר. כשהצליחו ליידעו על הנעשה, נאנח רבי זלמן וכאב, הן רק הוא יודע כמה הון ויגיעה השקיע במאפיה המשפחתית, שפרנסתו ופרנסת בני משפחתו תלויה בה ...

והנה, עד שבסייעתא דשמיא קנתה לה המאפיה שם טוב וחוג לקוחות רחב, ועד שלאחר שנים של עמל והשקעה הוא רואה ברכה בעמלו, כל מאמציו יורדים לטמיון בעטיו של עובד אחד שבגד בו, ופתח עסק מתחרה עם כל הסודות המקצועיים, רשימת הלקוחות, יחסים עם הסוחרים, ואף הפחתת מחיר ...

למרות כל זאת, שלח מסר חריף וברור לבני משפחתו: 'אל תרעו לו ואל תזיקו לו, אל תדברו בגנותו ואל תפעלו כנגדו. הכל מידי של בורא עולם, הוא הזן והמפרנס לכל!' בני המשפחה ביקשו לנסות ולשכנע, להסביר ולדבר על לבו כי יש לפעול בנחרצות נגד העובד הבוגד, אך רבי זלמן התעקש: 'אנחנו לא עושים דבר וחצי דבר. אני מוותר לו בכל לבי, פרנסה רק משמים!'

כשחזר רבי זלמן ארצה, הבחין כי אותו עובד לשעבר נמנע מלפגוש בו, מתחמק משיחה עמו. ניגש אליו רבי זלמן, טפח על שכמו בידדות ואמר לו: 'הלא ידידים טובים היינו מאז ומעולם, חיינו בידדות מופלגת. מה לך נמנע מלשוחח עמי? תרגיש בנוח לצדי, אשמח להמשיך את ידידותנו כמקדם, ואדרבה - אם תצטרך עזרה מקצועית או תגלה שחסר לך קמח או כל מרכיב אחר - תפנה אליי ואעזור לך בשמחה!'

הלה עמד נדהם, כמאובן ממש, ופניו הסמיקו מבושה. באותם רגעים ביקש כי האדמה תבלע אותו, עת הוא נוכח כי למרות הבגידה הגדולה במעסיקו לשעבר ולמרות שפגע בו באופן כה קיצוני, הוא לא נוטר לו טינה ומוותר לו מעומק לבו. הוא נפעם מפן נוסף באישיותו הקורנת של רבי זלמן, וגילה עד כמה יהודי יכול לוותר ולוותר, ללא סרך של טענה או שמץ של אי פרגון ...

לימים, אסון קשה פקד את ביתו של האיש, מאפייתו נסגרה והוא נותר עני וחסר כל. מי שהצר על כך יותר מכל אחד אחר - היה רבי זלמן בעצמו, שעמד לימיו בעצה טובה ובעידוד, ואף סייע לו בסיוע של ממש. רבי זלמן הוא שעמד לצידו בגידול ילדיו וחינוכם למצוות, ואף גייס כספים לצורך חתונות הילדים, אותם ילדים של העובד שבגד בו!

סיפור זה המופיע בספר קורותיו 'ר' זלמן', ממחיש עד היכן גדלות הנפש של ויתור יכולה להגיע. לפעמים זה מאוד קשה, לפעמים מדובר בפגיעה בפרנסה, בשם הטוב, אולי גם בבגידה נוראה במי שהיטבנו לו כל כך. אך דמותו של רבי זלמן מאירה וקורנת:

בכל זאת - עדיף לוותר. הויתור הוא לא חולשה, הויתור הוא עוצמה, כל כולו - כח אדיר, כח של ויתור. הויתור הוא ההישג הגדול ביותר שיהודי יכול להגיע אליו בחייו, וכמה שהויתור קשה יותר ודורש יותר נשיכת שפתיים והקרבה עצמית - כך כוחו גדול יותר ועוצמתו מתחזק שבעתיים!

בה נחפש את ההזדמנויות לוותר. מכל הלב, עם כל הלב. נכון, זה קשה, נכון, זה דורש הרבה מאמץ. אבל זה חכם, זה הדבר הנכון, זה מה שביא את הגאולה לנו ולכל עם ישראל, זה מה שפותח שערי שמים!.